Παράκτια Υδραυλική & Τεχνολογία

Τεχνολογία Συλλογής και Επεξεργασίας Παράκτιων Δεδομένων

Δρ. Γιώργος Συλαίος Ωκεανογράφος – Επ. Καθηγητής ΤΜΠ-ΔΠΘ

Υδρογραφικοί Χάρτες

Γεωγραφικό Μήκος

Προσοχή: Οι καμπύλες γεωγραφικού πλάτους έχουν πάντα την ίδια μεταξύ τους απόσταση, ενώ η απόσταση μεταξύ δύο γραμμών γεωγραφικού μήκους μεταβάλλεται με το γεωγραφικό πλάτος. Ψηφιοποίηση χάρτη περιοχής μελέτης στο GIS – Τοποθέτηση σταθμών μέτρησης

Χρήση Εξειδικευμένου Προγράμματος Ocean Data View

Σχήμα 1.2. Θέσεις εκτιμώμενων πηγών σημειακής (κόκκινα βέλη) και μη-σημειακής (μπλε βέλη) ρύπανσης κατά μήκος της παράκτιας ζώνης του Κόλπου Καβάλας.

Σχήμα 1.3. Δίκτυο σταθμών δειγματοληψίας ποιότητας νερού και ιζήματος Κόλπου Καβάλας (Πρόγραμμα ΒΙΠΕΚ).

Όταν θέλουμε να κάνουμε μετρήσεις ροής όγκου, ροής μάζας και ροής θρεπτικών αλάτων διαμέσου μίας διατομής.

Συνήθως οι μετρήσεις αυτές γίνονται σε κάποιο στενό ή στο στόμιο μίας λιμνοθάλασσας κλπ.

Προσδιορισμός Βάθους με τη χρήση ηχοβολιστικού βυθομέτρου

Οι ηχοβολιστές αντιλαμβάνονται τη βαθυμετρία του πυθμένα με την εκπομπή ηχητικών κυμάτων από το σκάφος και μετρώντας το χρόνο που απαιτείται για να επιστρέψουν τα κύματα αυτά.

Αν η ταχύτητα διάδοσης του ήχου είναι γνωστή, και ο χρόνος επαναφοράς μετρηθεί, τότε η απόσταση από το σκάφος ως το πυθμένα γίνεται επίσης γνωστή. Η τεχνική αυτή εφαρμόσθηκε αρχικά από το Γερμανικό ωκεανογραφικό σκάφος *Meteor* το 1920.

$$d = \frac{1}{2}C\Delta t \qquad \text{C} = 1449,22 \text{ m/s}$$

© 2007 Thomson Higher Education

Συμπεριφορά Ήχου στη θάλασσα

Ήχος : Εκπομπή μηχανικής ενέργειας με τη μορφή κυμάτων.

Ο Ήχος στον ωκεανό χρησιμοποιείται από τα θηλαστικά, όπως οι φάλαινες για την επικοινωνία τους. Χρησιμοποιείται από τους επιστήμονες για τη μέτρηση του βάθους, ενώ ο τρόπος διάδοσής του μπορεί να χρησιμοποιηθεί για το προσδιορισμό παραμέτρων όπως η θερμοκρασία νερού και η θολερότητα.

Οι κύριες φυσικές παράμετροι που θα μας απασχολήσουν είναι:

- 1. Η θερμοκρασία του νερού και η κατανομή της
- 2. Η αλατότητα του νερού και η κατανομή της
- 3. Η πυκνότητα του νερού και η κατανομή της
- 4. Η ταχύτητα ροής του νερού και η κατανομή της
- 5. Η μεταβολή της στάθμης της θάλασσας λόγω παλίρροιας και κυμάτων
- 6. Η θολερότητα του νερού και η μεταβολή της

Οι χημικές παράμετροι ενδιαφέροντος είναι: Α. Οι διαλυμένες ενώσεις (dissolved), όπως τα θρεπτικά άλατα (νιτρικά, νιτρώδη, αμμωνιακά, φωσφορικά, πυριτικά), τα διαλυμένα αέρια (όπως το DO, DCO₂), το pH, τα διαλυμένα βαρέα μέταλλα, κλπ. B. οι αιωρούμενες ενώσεις (particulate), όπως τα PON, POC, τα αιωρούμενα συστατικά, τα βαρέα μέταλλα στα αιωρούμενα συστατικά, κλπ.

Επιπλέον, οι βιολογικές παράμετροι είναι:

- Η χλωροφύλλη-α
- Το ζωοπλαγκτόν

Θερμοκρασία Νερού (Water Temperature)

Εκφράζει τη ποσότητα της θερμικής ενέργειας που περιέχει μία υδάτινη μάζα.

Μονάδες μέτρησης: (°C), (°F), (°K)

Υδάτινη μάζα μηδενικής θερμότητας σημαίνει ότι σε θερμοκρασία -273°C ή 0°K.

-Ανεστραμμένα θερμόμετρα Negretti Ακρίβεια 0.004°C και επαναληψιμότητα 0.002°C

Thermistors (Ακρίβεια 0.002°C και επαναληψιμότητα 0.0001°C)
 Είναι διατάξεις πλατίνας ή λευκόχρυσου με ιδιότητα τη μεταβολή της ηλεκτρικής τους αντίστασης με τη μεταβολή της θερμοκρασίας.

- CTD (Conductivity – Temperature- Depth)
 Αποτελεί το κύριο επιστημονικό όργανο προσδιορισμού των
 φυσικών παραμέτρων του ωκεάνιου νερού.

- Δορυφορικές εικόνες Δίνουν τη δυνατότητα συνοπτικής καταγραφής της επιφανειακής θερμοκρασίας του ωκεανού. Βασίζονται στη χρήση ενός παθητικού αισθητήρα (ραδιόμετρο) ο οποίος καταγράφει τη διαφορά στην εκπεμπόμενη υπέρυθρη ακτινοβολία.

- Ωκεάνιοι πλωτήρες (ocean drifters).
Κινούνται παθητικά στον ωκεανό από τα ρεύματα και ταυτόχρονα μετρούν φυσικές παραμέτρους του νερού (όπως η θερμοκρασία, η αλατότητα, κλπ.)

Πλωτήρες σταθερής πόντισης

Technologies for ocean observing

Remote Sensing/Satellite Imagery:

Geostationary Server - <u>http://www.goes.noaa.gov</u> Satellite significant events: <u>http://www.osei.noaa.gov</u> National Geophysical Data Center: <u>http://www.ngdc.noaa.gov/ngdc.html</u>

Floating devices in the ocean:

Argo FLoats - <u>http://www.argo.ucsd.edu</u> Drifter Programs: <u>http://www.aoml.noaa.gov/phod/graphics/pacifictraj.gif</u>

Remotely Operated Vehicles (ROVs) : Amazing discoveries...

http://oceanexplorer.noaa.gov/technology/subs/rov/rov.html

Automated Underwater Vehicles (AUVs) :

Αλατότητα (Salinity)

Το ωκεάνιο νερό περιέχει οργανικά και ανόργανα συστατικά και διαλυμένα αέρια. Τα ανόργανα συστατικά αναφέρονται συνολικά με τον όρο 'άλατα'. Η αλατότητα, S, αναφέρεται στη μάζα των διαλυμένων ανόργανων ουσιών ανά μονάδα μάζας θαλασσινού νερού.

Εκφράζουμε την αλατότητα σε ppt, (‰), psu, ή ως αδιάστατη.

Αλατότητα 35 σημαίνει ότι υπάρχουν 35 g διαλυμένων ανόργανων ουσιών ανά 1 kg νερού.

Αλατότητα (Salinity)

Πινακάς 1. Ιοντική (κατά βάρος) συστάση θαλασσινού νέρου.		
lóv	Σύμβολο	Ποσοστό συμμετοχής στο
		θαλασσινό νερό
Χλώριο	Cl	55,04
Νάτριο	Na⁺	30,62
Θεϊκή ρίζα	SO4-	7,68
Μαγνήσιο	Mg ⁺⁺	3,69
Ασβέστιο	Ca⁺⁺	1,15
Κάλιο	K⁺	1,10
Ανθρακικά ιόντα		0.41

 \Box

Προσδιορισμός Αλατότητας

Για το προσδιορισμό της αλατότητας χρησιμοποιούμε συνήθως τη χλωριότητα (Chlorinity), δηλ. τη μάζα των ιόντων χλωρίου, βρωμίου και ιωδίου που υπάρχουν σε καθορισμένη μάζα νερού, στο οποίο επενεργεί άργυρος, θεωρώντας ότι οι μικρές ποσότητες των ιόντων βρωμίου και ιωδίου έχουν αντικατασταθεί από ιόντα χλωρίου.

$\mathsf{CI}^{-} + \mathsf{AgNO}_3 \Leftrightarrow \mathsf{AgCI} \downarrow + \mathsf{NO}_3^{-}$

Ο χλωριούχος άργυρος δημιουργεί ίζημα λευκού χρώματος. Η αλατότητα μέσω της χλωριότητας προσδιορίζεται από το τύπο :

$$S(\%_{o}) = 1,80655 \times Cl^{-}(\%_{o})$$

Προσδιορισμός Αλατότητας

Σήμερα η μέτρηση αλατότητας μέσω της χλωριότητας εγκαταλείφθηκε και πλέον αυτή γίνεται με τη μέτρηση αγωγιμότητας (conductivity) – απαιτεί ταυτόχρονη μέτρηση θερμοκρασίας.

C = f(T, S, p)

Η αλατότητα που προκύπτει με το νέο τρόπο προσδιορισμού καλείται πρακτική αλατότητα (practical salinity).

Μονάδα μέτρησης αγωγιμότητας: mS/cm (χρήση αγωγιμόμετρου, σαλινόμετρου, CTD, Seacat)

Summer Sampling Period (1/7/2003)

Surface Salinity

Πυκνότητα Νερού (Density)

- Εκφράζεται σε kg/m³ κυμαίνεται από 1021 – 1070 kg/m³
- P = ρ(T, S, p)
- $σ_{T,S,p}$ = density 1000 ⇒ τυπικό ωκεάνιο νερό $σ_{T,S,p}$ = 25
- Θεωρούμε αμελητέα την επίδραση της πίεσης σ_{T,S,0} ή σ_T, σ_θ πυκνότητα νερού όταν η πίεση είναι η ατμοσφαιρική

Πυκνότητα Νερού (Density)

•Το σ_T μεταβάλλεται κατά την ίδια ποσότητα: όταν $\Delta T = 1^{\circ}C$, $\Delta S = 0,1$ psu, $\Delta p = 50$ μ.

 Το σ_T = f(T, S) μη γραμμική σχέση ⇒ χρήση πινάκων ή πολυωνυμικών εκφράσεων

• Η μη γραμμική μεταβολή σ_T με θερμοκρασία \Rightarrow caballing

Υδάτινος τύπος Α (T_1, S_1) Υδάτινος τύπος Β (T_2, S_2) Αναλογία $m_1:m_2$

$$T = \frac{m_1 T_1 + m_2 T_2}{m_1 + m_2}$$
$$S = \frac{m_1 S_1 + m_2 S_2}{m_1 + m_2}$$

Τ-S Διαγράμματα

- Κατά το σχηματισμό μίας υδάτινης μάζας αυτή αποκτά μία χαρακτηριστική τιμή T,S. Κατά τη κίνησή της η τιμή αυτή διατηρείται, καθώς η διάχυση θερμότητας και άλατος είναι πολύ αργή διεργασία ⇒ ανίχνευση μετακίνησης υδάτινων μαζών.
- Το διάγραμμα Τ, S είναι η γραφική απεικόνιση της εξίσωσης της κατάστασης.
- Τ, S διαγράμματα χρησιμοποιούνται: α) για την ανίχνευση υδάτινων μαζών, β) περιγραφή χαρακτηριστικών υδάτινων μαζών,
 - γ) ανίχνευση σφαλμάτων μέτρησης
- Οι Τ, S καμπύλες είναι: α) σταθερές για μεγάλες ωκεάνιες περιοχές,

β) χαρακτηριστικού σχήματος

γ) ευθύγραμμες στα επιφανειακά νερά

Η θέση της καμπύλης T-S σε σχέση με τις ισόπυκνες καμπύλες καθορίζει την ευστάθεια της κατακόρυφης κατανομής του θαλασσινού νερού. Αν η πυκνότητα σ_t αυξάνεται μεταξύ διαδοχικών σημείων που αντιπροσωπεύουν αύξηση βάθους, τότε η κατάσταση ισορροπίας είναι ευσταθής, για αυτό το τμήμα της καμπύλης.

Αν η πυκνότητα ελαττώνεται μεταξύ δύο σημείων που αντιπροσωπεύουν αύξηση βάθους, τότε η ισορροπία είναι ασταθής.

Αν η πυκνότητα παραμένει σταθερή με το βάθος αυξανόμενο, τότε η ισορροπία είναι ουδέτερη.

40° 21' 00" N 23° 38' 00" E

40° 48' 00" N 24° 01' 00" E

Επιφανειακή Κατανομή (α) θερμοκρασίας, (β) αλατότητας, (γ) πυκνότητας και (δ) γεωδυναμικής ανωμαλίας στο Στρυμονικό Κόλπο

Χρήση Προγράμματος Surfer

41°N

40°N

39°N

38°N

Κατακόρυφη κατανομή θερμοκρασίας και αλατότητας στο Βόρειο Αγαίο.

Κατακόρυφη
κατανομή
θερμοκρασίας και
αλατότητας στο
Θρακικό Πέλαγος

Κατακόρυφη κατανομή θερμοκρασίας και αλατότητας στο Θρακικό Πέλαγος

Θαλάσσια Ρεύματα

Τα θαλάσσια ρεύματα αποτελούν συνεχείς προσανατολισμένες κινήσεις του νερού του ωκεανού.

Τα ρεύματα αυτά παράγονται από δυνάμεις όπως: ✓ η περιστροφή της Γης δημιουργεί τα γεωστροφικά ρεύματα,

 ✓ ο άνεμος δημιουργεί τα ανεμογενή ρεύματα
✓ οι διαφορές θερμοκρασίας ή/και αλατότητας (δηλ. πυκνότητας) δημιουργούν τα βαροκλινικά ρεύματα ή

ρεύματα πυκνότητας

 ✓ η βαρυντική έλξη των Πλανητών δημιουργεί τα παλιρροιακά ρεύματα

Ο συνδυασμός των δυνάμεων αυτών δημιουργεί τα κύρια ρεύματα σε μία παράκτια θάλασσα.

Μετρήσεις Ταχύτητας Ροής στη Παράκτια Θάλασσα

Acoustic Current Doppler Profiler (ADCP)

- Αρχή λειτουργίας: Η συνισταμένη ταχύτητα ενός ακουστικού σήματος είναι το διανυσματικό άθροισμα της ταχύτητας του νερού και της ταχύτητας του ήχου.
- Εκπομπή σήματος υψηλής συχνότητας (75 1200 kHz) ⇒ ανάκλαση σήματος σε κινούμενα σωματίδια διαφόρων βαθών ⇒ μεταβολή συχνότητας σήματος λόγω φαινομένου Doppler ⇒ υπολογισμός ταχύτητας νερού

$$V_{K} = \frac{\frac{1}{2} (\frac{\Delta f_{k}}{f}) c}{\cos \theta_{k}}$$

- Όπου k : βάθος k
- C : ταχύτητα ήχου (m/s)
- Δf : μεταβολή συχνότητας ήχου (Hz)
- f: συχνότητα ήχου (Hz)
- V_k: σχετική ταχύτητα (m/sec)
- θ_κ: γωνία μεταξύ ανύσματος ταχύτητας και ανύσματος ταχύτητας ήχου

Acoustic Current Doppler Profiler (ADCP)

Πόντιση ADCP και θολερόμετρου στο βυθό στις εκβολές π. Νέστου

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ 'TRITON'

Σύστημα ADCP Sentinel 300 KHz (TRDI) Περιλαμβάνει:

κατευθυντικό κυματογράφο (Wave Array)
κατευθυντικό ρευματογράφο σε ολόκληρη
την υδάτινη στήλη (directional current-meter)
παλιρροιογράφο (tide gauge)
αισθητήρα μέτρησης θερμοκρασίας νερού

πυθμένα

Σύστημα καταγραφής θολερότητας OBS 3A Περιλαμβάνει:

- ≻Αισθητήρα πίεσης
- ≻Αισθητήρα αγωγιμότητας
- ≻Αισθητήρα θερμοκρασίας

ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ ΡΕΥΜΑΤΩΝ ΥΔΑΤΙΝΗΣ ΣΤΗΛΗΣ

ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ ΡΕΥΜΑΤΩΝ ΥΔΑΤΙΝΗΣ ΣΤΗΛΗΣ

Μετρήσεις μεταβολής στάθμης της θάλασσας (Παλίρροια και Κύματα)

Intersecting waves (Terra ASTER sensor).

Χρήση μικροκυματικού αισθητήρα

Σημαντικό Ύψος Κύματος (H_S) \rightarrow μέσος όρος των υψών κύματος των 33% υψηλότερων κυμάτων.

Σημαντική Περίοδος Κύματος (T_S) \rightarrow μέσος όρος περιόδων των 33% υψηλότερων κυμάτων.

Προσδιορισμός Κυματικού Κλίματος

Κυματογράφος «ΜΕΔΟΥΣΑ»

Κυματογράφος – Ρευματογράφος ADCP

ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ ΚΥΜΑΤΙΚΩΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕ ADCP

Bogue Inlet Pier – 1359 March 2, 2007 Large Amplitude, Long Period

ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΙΚΩΝ ΚΥΜΑΤΩΝ

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΥΜΑΤΩΝ

	Hs (m)				
	Ν	Average	Max	Mode	Median
Jul-07	218	0.28	0.95	0.2	0.23
Aug-07	232	0.24	0.73	0.19	0.21
Sep-07	71	0.31	0.71	0.22	0.25
Oct-07	99	0.36	1.51	0.19	0.24
Nov-07	225	0.36	1.29	0.18	0.31
Dec-07	242	0.38	1.05	0.41	0.33
Jan-08	143	0.36	0.95	0.20	0.32
	Tp (s)				
	N	Average	Max	Mode	Median
Jul-07	218	3.7	9.1	2.9	3.3
Aug-07	232	3.5	11.6	2.9	3.1
Sep-07	71	3.5	5.5	2.9	3.2
Oct-07	78	4.3	11.6	2.9	3.4
Nov-07	225	4.0	8.5	2.9	3.5
Dec-07	242	4.3	10.6	2.9	4.3
Jan-08	143	4.1	6.4	2.9	3.8
	Dp (deg)				
	N	Average	Max	Mode	Median
Jul-07	218	144		112	117
Aug-07	232	144		118	120
Sep-07	71	176		214	211
Oct-07	78	159		114	127
Nov-07	225	160		128	128
Dec-07	242	145		120	120
Jan-08	143	140		120	118

ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΙΚΩΝ ΚΥΜΑΤΩΝ

ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ ΚΥΜΑΤΙΚΩΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΩΝ

Μετρήσεις μεταβολής παλιρροιακής στάθμης

Αισθητήρες πίεσης τοποθετημένους μέσα σε πλαστικούς σωλήνες για να αποφύγουμε το biofouling

ΣΧΕΣΗ ΑΝΕΜΟΥ – ΜΗ-ΠΑΛΙΡΡΟΙΑΚΗΣ ΣΤΑΘΜΗΣ

Αρμονική Ανάλυση και Προσδιορισμός Μη-Παλιρροιακής Μεταβολής

Ο Ηχοβολιστής Πλευρικής Σάρωσης (ΗΠΣ) -Side Scan Sonar CMAX-CM2

Μετρήσεις με τον ΗΠΣ

Περιβάλλον εργασίας του ΗΠΣ

MaxView - Untitled -	[View - s2 1]				_ R X
File Imagery Plotte	r Targets Planning	a Towfish Printing Tools	Window Help		
	•				
Ping Parameters				Navigation Input	
Altitude:	Freq:	Ping:	Course:	Lat:	
Dango:	Gain:	Time:	Speed:	Long:	
Range.	Scope:	Date:	Layback:	CMG:	
III Records		M, Survey Lin	es		U
Name	Start	End Date	Pings Plot		
▶ s2_1	12:59.11	13:14.22 13 Oct 2007	12029 🖌		

Displaying: s2 1

Διαδρομές Σάρωσης

Μωσαϊκό θαλάσσιου πυθμένα

Εικόνα μωσαϊκού σε διάφορα σημεία στην περιοχή δειγματοληψίας: S1

Δειγματοληψία ιζημάτων πυθμένα – Κοκκομετρικές καμπύλες

Ενδεικτικές κοκκομετρικές καμπύλες των δειγμάτων ιζήματος του πυθμένα

Στατιστικές παράμετροι των αποτελεσμάτων των κοκκομετρικών αναλύσεων των δειγμάτων ιζήματος του πυθμένα

Sile		
Site		
Site		

Ταξινόμηση του πυθμένα της θάλασσας της περιοχής με βάση τις ηχογραφίες του ΗΠΣ

Τύπος	Χαρακτηριστικά	Σχόλια		
Δ	Ανακλαστικότητα: σχετικά υψηλή	Σκληρό ίζημα με μικροανάγλυφο		
A	Ιστός: υψηλή εντροπία, υψηλή ομοιογένεια	Πιθανώς χονδρή – μεσόκοκκη άμμος.		
		Λεπτότερο ίζημα που δε σκεδάζει έντονα τον		
В	Ανακλαστικότητα: μέτρια	ήχο. Πιθανώς ίζημα με αργιλώδη συνεκτικό		
	Ιστός: χαμηλή εντροπία, υψηλή ομοιογένεια	ιστό και ποσοστά άμμου και θραυσμάτων		
		κελυφών.		
	Ανακλαστικότητα: σχετικά χαμηλή	Πιθανώς ιλύς με σημάδια αλιευτικών		
С	Ιστός: υψηλή εντροπία, χαμηλή ομοιογένεια	εργαλείων. Το υλικό είναι πλαστικό και για		
	Έντονο ανάγλυφο και γραμμικά στοιχεία	αυτό παραμένουν έντονες οι ουλές		
D	Ανακλαστικότητα: μέτρια	Όμοια χαρακτηριστικά με το ακουστικό τύπο		
	Ιστός: χαμηλή εντροπία, υψηλή ομοιογένεια	'Β', με παρουσία όμως έντονων κυκλικών		
	Παρουσία κυκλικών υβωμάτων έντονης	υβωμάτων που πιθανά είναι βιοκοινωνίες		
	ανακλαστικότητας	ροδοφυκών - τραγάνων		

Υπολογισμός όγκου ιζήματος που μπορεί να εκσκαφεί σε συνάρτηση με το βάθος εκσκαφής

Μήκος αποκατάστασης της ακτής σε συνάρτηση με το βάθος εκσκαφής από την περιοχή έρευνας

Mean concentrations (0-30 m) of the chemical parameters

	July 2003		Sept. 2003		July 2004	
	average	stdev	average	stdev	average	stdev
NH ₄	0.105	0.054	0.206	0.055	0.140	0.097
PO ₄	0.018	0.012	0.033	0.022	0.035	0.018
NO ₃	0.463	0.188	0.627	0.427	0.235	0.104
NO ₂	0.004	0.011	0.003	0.010	0.033	0.027
DIN	0.572	0.191	0.836	0.434	0.408	0.155
SiO ₂	0.465	0.171	0.755	0.412	0.723	0.310
N/P	57.977	47.190	49.198	51.406	15.444	13.637
POC	64.760	10.894	46.446	9.487	62.811	10.293
PON	10.643	1.797	8.896	2.406	5.744	1.278
C/N	6.133	1.345	6.365	1.402	13.204	2.294

Phosphate horizontal distributions – **Sely**t20093

POC horizontal distributions – **Selyt2004**3

July 2003

75 80 % Similarity 85 90 95 100 6 18 32 30 37 42 17 20 41 25 <u>34 40 2</u> 5 10 7 39 19 28 27 29 36 11 4 9

Summer Sampling Period (1/7/2003)

Surface DIN:DIP

Surface DISi:DIP

Dry Period Data Analysis - Synopsis

Component Matrix ^a						
	Component					
	1	2	3			
NITRATES	.965	.220	.141			
NITRITES	598	.747	290			
AMMONIA	.336	678	653			
DIN	.989	.140	5.478E-02			
DIP	128	.668	733			
SILICATE	832	-1.18E-02	.554			
NOVERP	.965	200	171			
SIOVERN	874	1.245E-03	.485			
SIOVERP	619	709	.338			
CHLOROP	.935	5.816E-02	.351			
SALINITY	982	.121	.142			
TEMPERAT	.454	676	581			
SPM	.831	.469	.300			
LARVAE	.906	.197	.374			
EGGS	.871	.385	.306			
JUVENIL	529	.714	458			

Extraction Method: Principal Component Analysis.

a. 3 components extracted.

PC1 distribution

Red area: High nitrates, increased DIN, low silicates, high chlorophyll-a low salinity, high N:P ratio, low Si:N, high SPM and high larvae and eggs abundance.

PC2 distribution

Red area: High nitrites, low ammonia, increased DIP, low Si:P ratio, low temperature.

Multi net trawl

Distribution of larvae on July

Phytoplankton community structure during July 2004

